

помысли колко ще ни ся спомогни.

Истинѣж това е тѣй рече, Ангелина, но ный тогасъ щѣхмы да смы крадлевцы.

Іправо казвашъ, повтори Райко; но размисли, не е ли по-добрѣ да станемъ виновати. а не да оставимъ майкѣ си да умрѣ отъ гладъ? Тя на часѣтъ, като ны токо види, че не ѣ носимъ нищичко, ще заплаче. Ты знаешъ, тя не ще каже прѣдъ насъ че е гладна, но стига ный да знаемъ, че гладъ ѣ мѣчи. Тя може и да умрѣ, а пакъ видишь, съ това ный може да ѣ помогнемъ и да ѣ отървемъ отъ смъртъ. Като ѣ запесемъ тѣзъ кокошкѣ. Азъ, сестро, не мислѣъ, и не мя е грыжа, какво ще кажѣтъ хората за насъ, и какво може отъ това да ны връхлѣтя, азъ ще направѣъ туй, каквото емъ си наумилъ, та поне въ сърдце ще ся растушамъ, че съмъ отървалъ майкѣ си отъ смъртъ.

Всичкото хубаво, Райко, ама тази работа нефела та нефела; тя не е добра не е почетна; и майка ны като чуе, ще ны мѣмре.